

מ"ת 11501/01 - מדינת ישראל נגד סאלח בDIR

28 ינואר 2018

בית משפט השלום לערעורה בפתח תקווה

מ"ת 18-18 11501 מדינת ישראל נ' בDIR

מי 61506-01-18

פל 11499-01-18

פל"א 41657/18

לפני כבוד השופטת בכירה אטליה וישקין
ה搬קשת מדינת ישראל

נגד המשיב סאלח בDIR

nocchim:

ב"כ המבוקשת: עו"ד יניב ארקוס

ב"כ המשיב: עו"ד שלומי בר

המשיב עצמו

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הריני מורה על מינוי סגנית ציבורית למשיב ומודה לעו"ד בר על התיעצבותו.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

אטליה וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרם] תשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

כגンド המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהייה בזמן פסילה, ללא ביטוח וכאשר רישוין נהייתה פקע ביום 12.10.2002.

אין מחלוקת בדברUILת מעצר, ראיות לכואורה ומסוכנות, אלא ש לדעת הסגנון ניתן לאין מסוכנותו של המשיב בדרך שהינה פחותה ממעטך.

מן הנגgor להחלטתה של כב' שופטת השלום מיום 27.1.18 במ"י 61506-01-18.

כב' השופטת אתי כרייף - הייתה מודעת לכך שבפני הצהרת טובע ואף תיק החקירה הונח בפניה לעיונה.

דע עקא - כב' שופטת השלום בñana המפקחות המוצעות וקבעה כי : **"מצאת לאחר התרשומות מהמפיקחות המוצעות כי ניתן להפיג את החשש בעניינו של החשד בדרך של קביעת תנאי ערובה לשחרור שפניותם בחירותו פחותה".**

על החלטה זו, לא הוגש עrr.

אם סוברת התביעה כי ההחלטה הינה שגואה - היה עליה לבקש עיקוב ביצוע השחרור ולהגיש עrr - התביעה בחרה שלא ננקוט בדרך זו!

ב"כ המבוקשת טען, כי לנוכח העבירות בכתב האישום כנגד המשיבUILת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך החלופה המוצעת אינה יכולה לאין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

ועל כן אין מקום לשחרר את המשיב לחילופת מעצר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתו לכל מסקנה כי קיימתUILת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסקן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכואורהUILת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדין מוטלת על ביהם"ש החובה לשקל אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבבירות תעבורה המ Zucker הוא החרג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גרייפת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, ההלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיימן חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. בכך ההלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלן ג ד לתום ההליכים כנgado ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין אפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10110/04 נמי ג'באי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשכנת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלתי שישחה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדרה בדרך זו".

משוחרר הנאשם בתנאים ומשהתייצב היום לדין כנדרש ממנו בנסיבות מפקחיו, עתה עלי' לבדוק האם ניתן לאין מסוכנותו על ידי הוספה על תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה דלעיל - או שמא אין מנוס אלאל מלהורות על מעצרו של המשיב מאחוריו סורג ובריח.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בעניין נסיבות שחרורו של המשיב בהחלטה השיפוטית הנ"ל, מצאתי לנכון להציג כי אין לגוזר גזרה שווה בין שחרור ע"י קצין משטרה - שאפשר ולא הפעיל כראוי שיקול דעתו - שאז, בית המשפט יマー לתקן שגנתו - לבין המצב אשר בפנים.

מדובר בהחלטה שיפוטית, אשר ניתנה ע"י ערכאה מקבילה.

אומנם מצוים אנו בהליך שונה, אולם, מצאתי טעם לפגם בכך שההתביעה איננה עוררת על החלטה זו ולמעשה מתעלמת מתוכנה...

מקום שהמשיב כבר שוחרר ומילא אחר תנאי השחרור, אין בית המשפט ממהר להשיבו למסטר במסגרת הליך אחר, העוקף למעשה, החלטת בית משפט השלום. (להבדיל מגזר דין בתיק העיקרי בהן השיקולים שונים בתכלית).

אשר לאין המסוכנות, יש לזכור כי הליך מעצר נועד למניעת עבירה חוזרת ולהבטחת התיאצבות לדין. אין מדובר במקרה על חשבון עבירה.

בדין בתיק מ"י 18-01-6061 בפני כב' השופטת כרייף, טענו 2 המפקחות המוצעות כי באירוע קודם "פיקוח" על

המשיב בהצלחה ולא הפרות של תנאי המעצר מצדיו של המשיב. כך גם טענו היום בפני.

התביעה, איננה חלוקה על עובדה זו, ואף לא הובאו ראיות לסתור טענה זו.

שמעתי דברי המפקחות המוצעות, נחה דעתך כי מבינותו ממשמעות הפיוקח וכי הפעם **זהו**, גמורו אומר להכבד ידן על המשיב ואין מתייחסות בסלחנות לאפשרות של הפרה פוטנציאלית בתנאי השחרור.

עוד שוכנעתי, כי המשפחה הקרובה - קרי, אשתו של המשיב, בניו ובנותיו מודעים לשימושות מעצר הבית ויעשו ככל שלאל ידם למנוע עבירה חוזרת.

בנסיבות אלו, מצאת כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערבות בתנאים מגבלים.

הריני מורה על שחררו של המשיב בכפוף לתנאים קבועים כלהלן:

1. מעצר בית מלא בכתובת רח' אלמוהג'ירון ליד מסגד אלעומר בן אלחטאב כפר קאסם בפיוקח מלא לסירוגין של אשתו, **הגב' מרום בד'יר, ת.ז. 050921709** או **בתו הגב' נינה בד'יר, ת.ז. 026594655**.

עליו להימצא 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע בין כותלי ביתו ותיאסרו יציאתו מכותלי הבית, אף יצאה לחצר תיאסرا.

אלא רשיי היה לצאת לבית המשפט לאחר החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בלבד אחד מן הערבבים.

על אחד מהערבים, לפחות, לשחות במחיצת המשיב בכל זמן נתון.

2. להיות והרבויות על סך 10,000 ₪, אשר נחתמו ע"י כל אחת מן הערביות ונמר בד'יר עטה, ת.ז. 021478706 הין ערבים לצורך סעיף זה, וכתנאי שחרור ולמעשה, אפשר ותוקפן פג, הריני מורה כי תחתמנה 3 ערבותין צד ג' כל אחת על סך 10,000 ₪ להבטחת התיצבותו לדין ולהבטחת שמירת תנאי השחרור.

3. לנגד עניי העבודה כי הופקד סך 5,000 ₪ כפי ההחלטה בתיק 18-01-61506 הנ"ל.

הפקדה זו תישאר בעינה להבטחת תנאי השחרור וההתיצבות לדין ובנוסף יופקד סך של 2,000 ₪ נוספים - הפקדה זו יכול שתתבצע תוך 48 שעות.

אי עמידה בתנאי זה, תביא למעצרוomidיו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק העיקרי.

4. מוצא צו עיקוב יציאת המשיב מן הארץ, עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק זה.

בסיום הדיון בתיק העיקרי על המשיב להגיש בקשה לביטול צו זה.

5. מובהר לעربים כי תנאי מתנהו הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן אחד מן העARBים לפחות ימצא במחיצתו בשעות המאוחר.

ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדוח מידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

6. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנהו השחרור, יעצר עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

אטליה וישקין, שופטת בכירה

הוקולד על ידישנה במandal